

Tamara Carrasco reclama a l'estat espanyol que la indemnitzi pel mal causat

JOSEP CASULLERAS NUALART :: 05/07/2023

Presenta una reclamació de responsabilitat patrimonial al Ministeri de Justícia perquè li pagui 24.660 euros per 411 dies de confinament forçat

Fa un any que **Tamara Carrasco** va respirar finalment, perquè el Tribunal Suprem espanyol la va absoldre de manera ferma després de dues absolucions prèvies, malgrat la insistència de la fiscalia i la voluntat d'una part de magistrats, **Manuel Marchena** i **Pablo Llarena** inclosos, de condemnar-la. I ha girat full, però no oblida pas el mal que li van causar, el malson que va haver de sofrir d'ençà del moment que van entrar tot de guàrdies civils emmascarats i a punta de fusell a casa seva acusant-la de terrorisme i rebel·lió. Perquè **va haver de passar un any, un mes i setze dies privada de llibertat, confinada per ordre de l'Audiència espanyola dins el terme municipal de Viladecans**. I no van deixar que en sortís ni per visitar, cuidar ni acompanyar al metge la seva mare, que s'havia trencat la cama. Més de quatre anys de calvari pels quals Tamara Carrasco **exigeix que la indemnitzin amb 24.660 euros**, segons la reclamació de responsabilitat patrimonial que ha presentat al Ministeri de Justícia espanyol i a la qual ha tingut accés VilaWeb.

[twitter:twitturl:https://twitter.com/TamaraVila83/status/1676098903115018240?ref_src=twsrc%5Etfw]

Per aconseguir una indemnització de l'estat cal quantificar el mal causat. Però com es pot fer pagar tot el mal causat? Com es pot quantificar el patiment emocional i psicològic que li van originar? La constitució espanyola recull, en l'article 121, el dret d'una indemnització pels danys causats pel funcionament anormal de la justícia, i la llei orgànica del poder judicial és la que ho regula. La llei diu que el dany ha de ser "efectiu, avaluable i individualitzat" i que "la mera anul·lació de les resolucions judicials no pressuposa per si sola el dret d'indemnització".

Poden ser indemnitzats aquells que hagin estat empresonats preventivament i després hagin estat absolts i que això els hagi causat perjudicis. En el cas de Carrasco, tot i no haver estat tancada a la presó, fou privada de llibertat durant més d'un any, un temps durant el qual la van privar del dret de la llibertat deambulatòria que recull la constitució. Quin preu té, això? El Tribunal Suprem ha anat dient quina era la manera de calcular aquesta indemnització en la seva jurisprudència, i els criteris a tenir en compte, com ara el temps de privació de llibertat, la salut, la conducta, els fets atribuïts, antecedents penals, els ingressos que tenia aquesta persona i que va deixar de percebre... I encara hi ha una altra qüestió important en aquest cas: que **allò que van fer a Tamara Carrasco és il·legal**.

No hi ha cap previsió legal d'un confinament municipal d'una persona per a privar-la de llibertat, si no és en els casos en què la víctima d'un delictes demana una mesura d'allunyament de l'agressor. "Aquella mesura cautelar acordada va afectar la llibertat d'una ciutadana i ni es preveu legalment, ni es justifica en termes d'objectiu legítim i necessari en

una societat democràtica [...] El dany moral que va patir té un caràcter antijurídic, la senyora Carrasco no tenia el dret de suportar-lo”, diu l’advocat Benet Salellas en el recurs presentat en nom de Carrasco.

Els 24.660 euros surten del càlcul dels diners amb què cal indemnitzar una persona privada de llibertat que va fer el Tribunal Suprem en sengles sentències del 2006 i del 2007, en les quals fixava en 120 euros per dia de presó indeguda els diners a retornar al perjudicat. “Com que [Tamara Carrasco] no va patir presó provisional sinó que la privació de llibertat va consistir a estar més d’un any sense poder sortir del terme municipal on hi havia el seu domicili, tot fent una interpretació *mutatis mutandi* d’aquesta doctrina, aquesta part entén que se l’ha d’indemnitzar amb 60 euros per dia, és a dir, la meitat d’allò previst en els supòsits de presó provisional indeguda”, conclou Salellas en el recurs. Seixanta euros per 411 dies de privació de llibertat són 24.660 euros.

El Ministeri de Justícia ja ha notificat a Salellas que ha rebut la reclamació, i ara disposa de mig any per a tramitar-la. Per respondre-hi, haurà de demanar un informe al Consell General del Poder Judicial sobre l’expedient de Carrasco, per a comprovar les mesures que li van aplicar. Hauran de constatar que va passar tretze mesos confinada per unes sospites de delictes, la incitació als desordres públics, que han estat desmentides tres vegades: per un jutjat de primera instància, per l’Audiència de Barcelona i pel Tribunal Suprem. Però també haurà de veure que la seva situació de privació de llibertat es va allargar encara més temps per una decisió insòlita del jutge De Egea, de l’Audiència espanyola, quan va decidir de traspasar el cas a un jutjat de Catalunya. Perquè no es va inhibir en favor de cap jutjat en concret, sinó que ho va fer genèricament als jutjats d’instrucció de Catalunya. Durant uns quants mesos, hi va haver la incertesa de si el cas aniria a parar a un jutjat de Gavà o a un de Barcelona, fins que l’Audiència de Barcelona va decidir que el portés el número 24 de Barcelona.

Qui ho haurà de resoldre és un Ministeri de Justícia dirigit ara per la socialista Pilar Llop però que aviat podria ser en mans del PP o de Vox. Si passats sis mesos no hi ha cap resposta, s’entendrà que la reclamació ha estat denegada per silenci administratiu. Si comprovades totes aquestes irregularitats en el funcionament de la justícia, el govern espanyol considera que no es va causar cap perjudici a Tamara Carrasco per la qual se l’hagi d’indemnitzar, encara quedarà la via judicial. Carrasco podria recórrer al contenciós administratiu, fins a arribar al Suprem. I sempre, en tot cas, hi hauria l’opció de portar el cas al Tribunal Europeu dels Drets Humans, previ recurs al Tribunal Constitucional espanyol.

Però no queda tot aquí. Perquè l’inici de la causa contra Carrasco fou la difusió d’un missatge d’àudio d’un grup privat de WhatsApp en què feia una crida a manifestar-se la primavera del 2018. Com va anar a parar aquell missatge a mans de la Guàrdia Civil i de l’Audiència espanyola? Tot el material acusatori contra ella es va acabar limitant a aquell àudio. Ningú fins ara no ha sabut respondre-ho, o no ha volgut. Sigui com sigui, fou un accés il·legal a les seves comunicacions privades, una vulneració més de tantes que va aguantar. Ara Tamara Carrasco ha començat el camí perquè no quedin impunes.

<https://www.vilaweb.cat/noticies/tamara-carrasco-reclamacio-espanya-indemnitzacio/>

<https://ppcc.lahaine.org/tamara-carrasco-reclama-a-lrestat>